

Nr 31.

Memorial i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition nr 200 med förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 § 4:o), 14:o), 15:o) och 16:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt, dels väckt motion om ändrad lydelse av 18 kap. 10 § 2 och 3 mom. strafflagen, dels ock väckt motion om utredning angående förbättrade möjligheter att behandla sexualbrottslingarna.

Till lagutskott ha hänvisats bl. a. följande proposition och motioner, vilka tilldelats första lagutskottet, nämligen,

propositionen nr 200 med förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 § 4:o), 14:o), 15:o) och 16:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt,

motionen nr 4 i första kammaren av herr *Nerman* om ändrad lydelse av 18 kap. 10 § 2 och 3 mom. strafflagen samt

motionen nr 374 i andra kammaren av herr *Ståhl* och fru *Gärde Wide-mar* om utredning angående förbättrade möjligheter att behandla sexualbrottslingarna.

I skrivelse till talmanskonferensen den 11 maj 1951 anförde utskottet *beträffande propositionen*, att den föreslagna ändringen i 2 § 15:o) regeringsrättslagen vore betingad av ett föreslaget stadgande i det för årets riksdag framlagda förslaget till religionsfrihetslag (prop. nr 100). I propositionen nr 200 anfördes att sistnämnda ändring i regeringsrättslagen torde böra träda i kraft den 1 januari 1952, under förutsättning att religionsfrihetslagen då blivit godkänd även av kyrkomötet, under det att övriga ändringar i lagen föreslagits skola träda i kraft den 1 juli 1951. Med hänsyn härtill hade utskottet funnit lämpligt föreslå uppskov med behandlingen av propositionen nr 200, såvitt därigenom föreslagits ändring i 2 § 15:o) regeringsrättslagen.

Utskottet hemställde i skrivelsen, att talmanskonferensen jämlikt § 58 riksdagsordningen måtte yttra sig över utskottets uppskovsförslag.

Beträffande motionerna anförde utskottet i skrivelse till talmanskonferensen den 19 april 1951, att utskottet under april tilldelats åtta propositioner, därav två av större omfång. För att vinna en ändamålsenlig fördelning av arbetet inom utskottet och för att icke belasta kamrarna med alltför mycket material under de sista arbetsplena hade utskottet undersökt möjligheterna att uppskjuta något eller några av dessa ärenden till höstsessionen. Det hade dock visat sig, att uppskov icke lämpligen borde ifrågakomma beträffande något av ärendena. Emellertid finnes bland de ären-

den, som tidigare tilldelats detsamma och som icke av utskottet slutbehandlats, två — motionen nr 4 i första kammaren av herr Nerman och motionen nr 374 i andra kammaren av herr Ståhl och fru Gärde Widemar — vilka syntes kunna utan olägenhet uppskjutas till höstsessionen.

Utskottet anförde beträffande dessa ärenden följande.

I motionen I: 4 hemställes om ändring av straffbestämmelserna i 18 kap. 10 § strafflagen om homosexuell otukt.

Motionen II: 374, åter, utmynnår i begäran, att riksdagen måtte anhålla om en utredning rörande förbättrade möjligheter att behandla sexualbrottslingarna.

Utskottet hemställde i skrivelsen, att talmanskonferensen jämlikt § 58 riksdagsordningen måtte yttra sig över utskottets uppskovsförslag.

Enligt utskottet tillhandakommet utdrag av protokoll, hållet vid talmanskonferensens sammanträde torsdagen den 17 maj 1951, har talmanskonferensen icke funnit något att erinra mot de av utskottet föreslagna uppskoven med behandlingen av nämnda proposition i ovan angiven del och av nämnda motioner.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till höstsessionen med inrevarande års riksdag uppskjuta behandlingen av *dels* propositionen nr 200, såvitt därigenom föreslagits ändring i 2 § 15:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt, *dels* motionen nr 4 i första kammaren, *dels ock* motionen nr 374 i andra kammaren.

Stockholm den 22 maj 1951.

På första lagutskottets vägnar:

OLOV RYLANDER.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Branting, Lodenius, Olofsson, Lindblom, fru Sjöström-Bengtsson, herrar Ivar Nilzon, Lundgren och Georg Pettersson;

från andra kammaren: herrar Rylander, Hedlund i Östersund, Olsson i Mellerud, Lindberg, Johnsson i Stockholm, Andersson i Björkäng och fru Löfqvist.
